

PRO PATRIA SEMPER

*Școala de Pregătire a Agentilor Poliției de Frontieră
"Avram Iancu"*

4/2008

SUMAR...

*Cu ocazia Sărbătorilor de iarnă, colectivul redacțional vă urează
"Sărbători Fericite" și un călduros "La Mulți Ani"*

CUPRINS

Urările conducerii școlii.....	pag. 3
Eveniment.....	pag. 4
Parteneriat.....	pag. 5
Istorie.....	pag. 6
Party.....	pag. 9
Dialog.....	pag. 10
Retrospectivă.....	pag. 12
Idei fără frontiere.....	pag. 14
Religie.....	pag. 15
Poezie.....	pag. 16
Simbol.....	pag. 17
Obiceiuri și tradiții.....	pag. 18
Divertisment.....	pag. 22

REDACTIA

Responsabil de număr:
Inspector Monica BONDAR

Corectură:
Subcomisar Etelka KISS

Colaboratori:
Agent șef adjunct Călin NEAGA
Agent principal Laviniu NEAGA

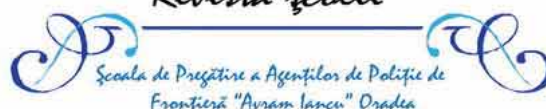
Redactori:
Elev Laura CREȚU
Elev Laura HRISCU
Elev Anca LUCACI

Fotoreporter:
Elev Adrian DEMIAN

Layout:
Agent Flavius CORA

**Tipărită la Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu”, Oradea
Nr. 4/5/ 2008**

Revista școlii

URĂRILE CONDUCERII ȘCOLII

În ajunul sărbătorilor de iarnă, înainte de a ne începe vacanța mult așteptată, am adresat conducerii școlii câteva întrebări referitoare la anul care a trecut.

- ❁ Apropiindu-ne cu pași repezi de cumpăna dintre ani, ne puteți spune cum a fost evoluția anului 2008?
- ❁ Fiind perioada sfintelor sărbători de iarnă, când există în fiecare dintre noi un Moș Crăciun, ce cadouri ne-ați dăruit dumneavoastră ca Moș Crăciun al nostru, al elevilor și al cadrelor?
- ❁ Și în prag de sărbătoare, așteptăm cu toții o urare!

Comisar șef **Ovidiu Stanciu**

❁ Anul 2008 a fost, la fel ca anii anteriori, un an în care eforturile, munca noastră, a tuturor, a fost răsplătită de împliniri și satisfacții profesionale. Sunt convins că anul pe care îl încheiem va rămâne marcat în istoria instituției noastre de învățământ prin faptul că am finalizat primul pas important în reabilitarea infrastructurii școlare. Faptul că putem asigura condiții de cazare și instruire la nivel european pentru elevii și cursanții noștri, constituie un motiv de mândrie și satisfacție, obligându-ne în același timp la eforturi constante pentru a întreține și asigura permanent funcționalitatea acestor spații.

❁ Pentru că am depășit cu toții perioada copilăriei, când fiecare dintre noi credeam sau voiam să credem în Moș Crăciun, îmi permit să apreciez că, atât în perioada sărbătorilor, dar și în tot timpul anului, cele mai importante cadouri pe care ni le putem oferi unii altora sunt respectul, înțelegerea, camaraderia și ajutorul reciproc.

❁ Vă doresc ca anul 2009 să fie mai bun decât 2008, dar nu atât de bun ca 2010. Să vă împliniți visele și aspirațiile, să vă fie bine dumneavoastră și celor dragi și apropiați.

La mulți ani!

Comisar șef **Ionel Hotnoga**

❁ Anul 2008 îl apreciez ca pe un an vital în evoluția instituției noastre, un an în decursul căruia ne-am instalat în „casă nouă”, un an al muncii, al schimbării voluntare și al calității. În același timp, acest an îl percep ca pe un an al trăinicie, al stabilității, ceea ce mă determină să afirm că trebuie să ne coagulăm eforturile și să dovedim că suntem perseverenți și inteligenți, că avem o conduită morală remarcabilă, conștiință profesională înaltă și să lăsăm faptele să vorbească.

❁ Moș Crăciun cred că este personajul ideal. Dovedește toleranță, iertare, este răbdător, darnic cu noi toți, și în plus are și o bună rezistență fizică, pentru că într-un interval de timp atât de scurt parcurge distanțe atât de mari. Nu întrunesc calitățile acestui personaj de invidiat, dar dacă totuși, utopic m-aș transforma în Moș Crăciun aș dăruii fiecăruia ceea ce doresc să mi se dăruiască și mie. Eu îmi doresc sănătate și aprecierea activității mele atât în rândul elevilor cât și a colegilor.

❁ La mulți ani!

Comisar șef **Florin Opreș**

❁ Anul 2008 pentru instituție, a fost un an favorabil, cu numeroase angajamente care s-au realizat într-un procentaj îmbucurător. Din acest punct de vedere avem satisfacția că cel mai important obiectiv s-a finalizat în acest an, mă refer aici la reabilitarea imobiliară a școlii, prin care se asigură condiții optime pentru activitățile de învățământ, cazare și spații de lucru ale personalului. Din punct de vedere personal, în planul carierei am avut satisfacția avansării la gradul de comisar șef, iar în plan familial pot să afirm că sunt un om fericit și profit de această ocazie să mulțumesc întregului colectiv pentru că mi-a fost alături la evenimentul din 12 septembrie, și au contribuit la cea mai fericită zi din viața mea.

❁ Ca moș al dumneavoastră v-aș putea dăruii: în primul rând o nuielușă simbolică, sunteți copii și trebuie să fiți ascultători, după aceea o carte sau un album muzical, de sezon eventual. În final cred că nu obiectul contează, ci gestul însoțit de o urare din suflet.

❁ Vă urez Sărbători Fericite! Să vă bucurați și să fiți alături de familie și de cei dragi. La Mulți Ani cu bucurie în Anul care vine.

EVENIMENT...

MANUALUL COMUN PENTRU CONDUCTORII DE CÂINI DIN U.E

La Colegiul de grăniceri de la Resekne, Letonia, s-a desfășurat ultima întâlnire de lucru sub egida FRONTEX pentru stabilirea standardelor comune de lucru pentru conductorii de câini din statele membre ale U.E. În urma celor cinci zile de lucru experți din 20 de țări U.E, printre care și România (reprezentată de cms. șef. Ștefan Dumitru și cms. Ioana Bordeianu), au reușit să ducă la îndeplinire dificila misiune de a stabili standarde de pregătire comune pentru pregătirea câinilor de serviciu.

Scopul principal al întâlnirii a fost scos în evidență din nevoia de a îmbunătăți cooperarea pentru participarea la operațiuni comune sau RABIT. Primul pas în crearea de standarde comune a fost făcut de Frontex în 2007 la Traiskirchen, Austria. Atunci au fost puse în discuție limitele domeniului și punctul de pornire în ceea ce privește colaborarea experților din domeniu

Având la bază discuții preliminare, structura manualului a fost concepută să aibă ca punct central cele mai bune practici de pregătire în domeniul câinilor de serviciu. S-au avut astfel în vedere standardele de selecție, atât pentru conductori cât și pentru câini, ținându-se cont de toate statele membre. Un alt motiv pentru care s-a decis conceperea acestui manual a fost și lucrul cu experții din domeniu și direcționarea acestui manual către toate statele membre. Experții au hotărât ca fiind de importanță majoră în selecția echipei canine anumite principii ce trebuie respectate pentru asigurarea celor mai bune resurse și selectarea celor mai buni ofițeri. Atunci când au fost stabilite standardele pentru pregătire s-a ținut cont de tot ceea ce este stipulat în CCC referitor la pregătirea BG și la țările asociate

Schengen, iar în ceea ce privește managementul frontierelor s-a subliniat necesitatea armonizării activităților.

Ca o altă noutate CMDH aduce precizări și asupra terminologiei comune dezvoltată pentru prima dată în ceea ce privește domeniul de pregătire a câinilor de serviciu. Experții au lucrat împreună chiar dacă au avut ca punct de pornire diferite ramuri: poliție, vamă, grăniceri, servicii de frontieră și alte agenții cu atribuții la frontieră.

FRONTEX vine să sublinieze importanța acestui manual în contextul în care oferă și soluția îmbunătățirii abilităților echipelor canine: câinii dresați în

specializări multiple. Astfel, agenția susține și încurajează folosirea câinilor de serviciu, tocmai de aceea aduce un suport esențial pentru structurile cu atribuții la frontieră din statele membre promovând colaborarea în acțiuni comune în diverse zone ale Europei.

Cms. Bordeianu Ioana

O EXPERIENȚĂ ROMÂNNO-MAGHIARĂ

În baza Acordului de parteneriat încheiat de Școala de pregătire a agenților de poliție de frontieră „Avram Iancu” și Școala Medie de ordine publică din Miskolc, în fiecare an are loc un schimb reciproc de elevi.

Astfel, în perioada 03-07.11.2008 am avut onoarea de a primi delegația maghiară în școala noastră, urmând ca în săptămâna imediat următoare să vizităm noi școala de la Miskolc.

Cu siguranță, această experiență va rămâne de neuitat pentru noi, elevii care am făcut parte din delegația română, dar și pentru cadrele care au avut grijă ca delegația maghiară să se simtă cât mai bine la noi. Activitățile pe care le-am pregătit colegilor noștri din Miskolc au fost inedite, atât pentru ei, cât și pentru noi, elevii participanți la aceste activități.

Un moment cu totul special a fost deplasarea la Beba Veche, unde am avut ocazia de a vedea un semn care indică întâlnirea a trei frontiere, Triplex Confinium. Ne-am bucurat cu toții pentru că am avut prilejul de a-l vedea în realitate și nu doar în imagini. S-a organizat și o ședință de tragere în poligon, unde au avut ocazia să folosească pistolul Glock dar și pistolul de calibru 7.65. Toți membrii delegației române, conduse de subcomisar Zăpodeanu Dan, au fost foarte atenți și ospitalieri cu cei din delegația maghiară. Acest fapt i-a impresionat pe colegii noștri din Ungaria, deoarece nu se așteptau ca cei din delegația noastră să fie atât de deschiși și amabili cu ei.

Elevii și cadrele maghiare au rămas plăcut impresionați de condițiile de cazare și de studiu create în școala noastră. Această experiență ne-a făcut să apreciem mai mult faptul că am reușit să accedem în acest sistem.

În perioada 10-14 noiembrie a avut loc deplasarea noastră la Școala Medie de ordine publică din Miskolc, unde am fost așteptați cu mare

drag de cei de acolo. Când am ajuns acolo, noi eram foarte curioși și interesați să aflăm cât mai multe despre modul în care sunt predate lecțiile și despre aparatura pe care o au în dotare. Am rămas plăcut surprinși să constatăm că între procedeele adoptate de profesorii noștri și de ai lor, nu erau prea multe diferențe.

Din câte am observat, ei pun mai mult accent pe

practică și, de aceea, au creat mai multe încăperi unde pun în aplicare diferite situații în care poate fi surprins un polițist în timpul intervenției polițienești. Metoda este foarte eficientă, deoarece pot fi analizate și corectate, dacă e cazul, anumite comportamente – sunt create situații operative cu scopul de a găsi soluții rapide pentru a combate orice faptă de natură convențională sau infracțională.

În timpul liber, colegii noștri de la Miskolc ne-au pregătit activități interesante și momente de neuitat. Unul dintre cele mai interesante momente a fost atunci când ne-am dus la strandul amenajat într-o peșteră dar nu trebuie să uităm și de cetatea medievală din Miskolc. În săptămâna în care noi ne-am aflat la Miskolc, școala organizase Ziua Porților Deschise – cei interesați au putut veni în instituție și au putut afla mai multe informații despre concursul de admitere, care, de altfel este puțin diferit de cel pe care l-am susținut noi.

În decursul acestor două săptămâni am avut ocazia de a ne îmbogăți cunoștințele dar și de a ne distra. În cele două săptămâni petrecute împreună am învățat multe lucruri utile, am legat prietenii și am împărtășit cunoștințele de specialitate și în domeniul limbilor străine, acumulate în școala.

Elev I Dinică Adriana

*„Fraților, nădejde bună! Viitorul ce urziți
Va fi vrednic de trecutul a strămoșilor slăviți!
Bărbăția și unirea între voi de-acum domnească,
Să strigați în libertate: România să trăiască!”
(Vasile Alecsandri)*

Asigurarea victoriei luptei seculare a poporului român pentru unitatea națională deplină, al cărei deznodământ se apropia, impunea unirea tuturor forțelor sociale și politice ale poporului nostru, precum și coordonarea acțiunilor interne cu cele din străinătate.

În cadrul luptei întregului popor pentru desăvârșirea unității de stat a patriei s-a aflat, alături de muncitorime și țărănime, masa largă a intelectualității române de peste munți, ale cărei eforturi, intrate în tradiție pentru menținerea și înflorirea culturii în limba română, se cunoșteau din cele mai vechi timpuri.

Dând glas aspirațiilor seculare ale populației, Consiliul național din Bucovina, format din deputații români în parlamentul din Viena, primarii comunelor și reprezentanți ai vieții publice, s-a întrunit la 28 noiembrie 1918 în Adunarea Constituantă a Bucovinei și a proclamat unirea Bucovinei „cu celelalte țări românești”. În ce privește masele populare din vechea Românie, acestea au manifestat o atitudine de adeziune înflăcărată la ideea realizării unității naționale a statului român.

În această atmosferă de adeziune totală pentru actul Unirii, la mijlocul lunii noiembrie Consiliul național român central din Transilvania, format din reprezentanți ai Partidului Național Român și ai Partidului Social Democrat, a inițiat și a organizat convocarea Marii Adunări Naționale Constituante de la Alba Iulia, la 1 decembrie 1918.

Alba Iulia! Orașul care văzuse biruința lui Mihai Viteazul și martiriul lui Cloșca și Horia! Erau de față, în acea zi de 1 decembrie 1918, pe lângă cei 1 228 de delegați ai secțiilor de votare și ai diferitelor asociații profesionale și culturale, și peste 100 000

de țărani, muncitori și orășeni veniți din toate părțile unde se vorbea românește de la Iza maramureșeană până la Dunărea bănățeană, din

Țara Bîrsei până la Crișuri. În timp ce delegații se întruneau sub președinția lui Gheorghe Pop de Băsești în sala Cazinei, mulțimea cea mare se rânduia pe câmpia unde Horia și Cloșca fuseseră trași pe roată și unde acum se înălțaseră opt tribune. Se rostiră cuvântări arătând totodată însemnătatea acelei zile istorice, ziua dreptății poporului român. Apoi Vasile Goldiș dădu citire „Hotărîrii” de unire, hotărâre al cărei prim punct avea următorul cuprins: „Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia, în ziua de 18 noiembrie (1 decembrie) 1918, decretează unirea acestor români și a tuturor teritoriilor locuite de dînșii cu România...” Delegații, în picioare, foarte mulți având ochii în lacrimi, aplaudă îndelung și-și strigă bucuria. Urale nesfârșite răsună pe câmpia unde sunt strânși cei

peste o sută de mii; fiecare simte că trăiește o zi unică, ziua cea mai însemnată din istoria de două ori

milenară a poporului său, ziua dreptății. Alte puncte ale Hotărîrii privesc egala îndreptățire națională și confesională a naționalităților conlocuitoare. vot obștesc, direct, egal și secret, reformă agrară radicală, drepturi pentru muncitorime, ca în cele mai înaintate state industriale, eliminarea războiului ca mijloc de rezolvare a diferendelor internaționale. Iar punctul șapte al „Hotărîrii” are următorul cuprins : „Adunarea națională cu smerenie se închină memoriei acelor bravi români care, în acest război, și-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru, murind pentru libertatea și unitatea națiunii române”.

Înfăptuirea unității naționale a poporului „daco-român” — cum îi numea Marx pe românii din

Moldova, Transilvania și Valahia, năzuința de veacuri a poporului nostru, a întrunit consensul unanim al tuturor forțelor sociale și politice din țară. Realizarea visului secular al poporului român de a trăi într-un singur stat național, independent și liber, rod al luptei revoluționare a maselor populare de pe întregul teritoriu al țării, a corespuns unei necesități istorice imperioase a dezvoltării poporului român, a constituit un moment de o mare însemnatate în procesul desăvârșirii statului național unitar român.

Românii de pe ambele versante ale Carpaților purtau în suflet această zi ca pe o lumină care apare la orizont la capătul unei lungi călătorii. Ea le lumina calea de undeva din viitor. În ziua în care le-a fost dat s-o apropie, idealul lor a fost realizat și unirea înfăptuită.

“Unirea românilor, spune academicianul român Ion Lupaș, originar din Transilvania, nu este opera unei persoane, a unei provincii sau a unei generații. Ea este rezultatul luptelor susținute timp de secole de cei mai buni fii ai poporului român.”

“Poporul român, spune Nicolae Iorga, este un popor născut în libertate, trăit în libertate și căruia această condiție îi este elementul primordial și absolut pentru viață.”

Într-o atmosferă înălțătoare, încărcată de mari emoții și puternic entuziasm, se săvârșea cel mai important eveniment din istoria poporului român, “de jalea cui au răposat și moșii și părinții”, pe altarul căruia s-au jertfit nenumărate vieți.

Ag. Cora Flavius

Decembrie 1989, sfârșitul unei ere ce și-a lăsat adânc urmele în istoria acestei națiuni, era comunistă. Încheierea a aproape 5 decenii de

tiranie, control nemijlocit asupra societății și cel mai dramatic, asupra maselor. Regimul instaurat în 1945 de către armata roșie, acele democrații populare care aveau rolul de a plasa Estul Europei în sfera de influență ideologică și mai ales, economico sovietică.

Dincolo de jocurile politice ale vremii, de Războiul Rece, de Vestul liber și Estul încarcerat, a stat încercarea de a șterge unicitatea fiecărei persoane, libertatea de exprimare, dreptul la viață și conștiință, multe dintre aceste măsuri fiind aplicate cu succes prin utilizarea forței brute a terorii.

Rezultatul!? Acel om nou, „purificat” și gata să contribuie la buna funcționare a societății vremii.

Generații au fost îndochinate cu această ideologie, pionieri ai patriei, multe dintre aceste persoane nefiind capabile după 1989 să renunțe la acele concepții și să accepte schimbarea de mentalitate, fapt ce ne-a lăsat în urmă, acel egoism pus deasupra încercării asigurării unui bine pe cât posibil colectiv. Dacă schimbarea s-ar fi produs de la nivel individual, către nivelul maselor, atunci probabil astăzi am fi avut o societate mult mai dezvoltată, dar după cum spunea regretatul Silviu Brucan „României îi va trebui două decenii până să poată simți adevărata față a democrației, până să se bucure de întregul potențial al acestui regim politic.”

Și totuși evenimentele din ultima lună a lui '89, indiferent de neclaritățile ce planează asupra

celor petrecute în acele zile, ne arată că prin forța celor care au crezut în libertate, prin sacrificiul lor, totul pornind din Timișoara, cu cei care s-au revoltat împotriva arestării preotului Laszlo Tokes, fapt ce a marcat începutul revoluției și apariția primului oraș liber și a sintagmei „Azi în Timișoara, mâine în toată țara!”

Multe ar fi de zis, dar nu există cuvinte suficiente să le mulțumim acelor care au plătit cu viața pentru ca noi să avem parte de drepturi și libertăți, de libertatea gândirii, a exprimării, a conștiinței. Ce putem face în schimb e să apărăm aceste valori, să continuăm ce au început ei și să eradicăm ce a rămas din acele concepții nocive care ne-au ținut atâta timp în umbra istoriei. În acest fel putem să le mulțumim și să cinstim memoria lor, nu doar prin cuvinte așternute pe o foaie, ci prin fapte.

Elev.I Drăgan Marius Bogdan

BALUL BOBOCILOR

Clipe mult așteptate... clipe pe care noi, elevii Școlii de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu”, le-am întâmpinat cu bucurie, emoție,

entuziasm.

Fiecare persoană păstrează în cufărul comorilor sentimentale imaginea vie a evenimentelor grandioase pe care le re trăiește cu nostalgie și profundă sensibilitate.

Iată deci, cum mă văd îndreptățită să afirm că mica noastră petrecere, pe care am numit-o generic „Balul Bobocilor” a reprezentat pentru mulți ocazia dezvoltării talentelor ascunse și valorificarea aptitudinilor și a cunoștințelor. Mai mult decât atât, aș putea considera balul drept un pretext, unde fiecare dintre noi ne-am înfățișat „personalitatea” vieții civile, dincolo de sobrietatea uniforme și a

atitudinii restrictive. Salutul impunător l-am înlocuit cu surâsul jovial și îmbrățișări afectuoase de încurajare, felicitare, amicitie; ținuta impunătoare prin specificul ei tradiționalist a fost schimbată cu toalete vestimentare grațioase, multicolore, charmante care

răspândeau în atmosferă o diversitate armonioasă la fiecare mișcare.

Momentul de debut al prezentării participanților și a invitaților este anunțat de colegii

din anul 2, experimentați și reîncercați de emoții comune. La o privire minuțioasă, se pot distinge printre grupurile de elevi, domnii și doamnele profesoare care își împărtășesc bucuria și satisfacția de a se afla alături de noi, cu ocazia unui astfel de eveniment. Deci, orice tremur, orice sensibilitate și încântare ale tinerilor boboci, comunică cu cele ale „superiorilor” noștri, sub ale căror priviri ne dezvoltăm abilitățile și competențele specifice meseriei pe care o vom îmbrățișa.

Suspans... începutul probelor dovedește capacitatea fiecărui participant de a se cunoaște pe sine, și relația de sensibilitate cu ceilalți. Orice gesturi, aptitudini și stăruințe trebuie încununate de succes prin aprecierea juriului și a publicului, căci impun dezvoltarea capacității de simulare a unei trăiri, de adaptare la o situație prezentată prin neînfrânarea imaginației și a originalității.

Fiecare s-a remarcat prin specificul talentului său și, mai ales, prin faptul că a reușit să transmită tuturor emoția premeditată, iar cei mai buni au fost premiați și recompensați cu aplauze și felicitări. Atunci

a fost momentul potrivit, în care onoratul juriu și-a dovedit obiectivitatea și scopul promovării unor talente, iar mai târziu, de ce nu, a unor valori ale generației noastre.

Balul bobocilor a fost locul unde s-au consolidat prietenii, s-au remarcat personalități și am împărtășit experiențe inovatoare.

Nostalgia o simțim că ne apasă sufletele..., am lăsat în urmă clipele minunate de care ne vom aminti peste ani ca de parfumul unei flori tomnatice care piere cu apariția primului fulg de nea.

Dar..., să nu uităm de școală.

Elev I Tănăsescu Alina

Interviu realizat cu domnul DIETMAR WOLF, ofițer în cadrul Centrului de Formare și Perfecționare al Poliției Federale Germane, instituție parteneră cu Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea din anul 2002, șef al compartimentului „Mobilizați în străinătate și limbi străine”, profesor de limba engleză și pe problematica returnării și responsabil în relația de parteneriat cu școala noastră.

Tradus Insp. Cojan Adriana

1. Was hat Sie dazu bewogen, eine polizeiliche Laufbahn einzuschlagen?

Eigentlich war es ein bisschen Zufall. Nach dem Abitur hätte ich eigentlich meinen Wehrdienst bei der Bundeswehr ableisten müssen. Mein Vater riet mir dann, den Armeedienst doch beim Bundesgrenzschutz abzuleisten, ich müsste zwar ein halbes Jahr länger dienen, würde aber erheblich mehr verdienen. Also habe ich das mal versucht. Gleich nach der Grundausbildung bekam ich das Angebot, die Offizierlaufbahn einzuschlagen, dann musste ich mich allerdings für 8 Jahre verpflichten. Gesagt getan, und so bin ich heute noch dabei. Ich habe meine Entscheidung nie bereut, denn ich übe einen sehr interessanten Beruf aus.

2. Nennen Sie die größte Hürde, die Sie in Ihrer Karriere zu bewältigen hatten.

Die größte Hürde war eigentlich das Bestehen des Offizierlehrgangs. Aber grundsätzlich hat ein Polizeibeamter jeden Tag Hürden zu bewältigen, insbesondere wenn er schwerwiegende Entscheidungen mit erheblicher Außenwirkung treffen muss.

3. In wie weit hat Ihre Tätigkeit Ihr Privatleben beeinflusst?

Natürlich hat der Dienst mein Privatleben stark beeinflusst, schließlich war ich oft jahrelang nicht zu Hause und meine Frau musste sich um alles alleine kümmern. Schule und Erziehung lagen oft allein in ihrer Hand. Allerdings hat meine Familie auch insofern profitiert, als sie durch meine UN-Missionen Namibia und Thailand kennen lernen konnten. Diese Auslandsaufenthalte haben insbesondere meine Kinder äußerst positiv beeinflusst.

4. Welche Eindrücke haben Sie in Afrika gewonnen?

Darüber könnte ich stundenlang referieren oder schwärmen. Mein ehemaliges Einsatzgebiet ist inzwischen zu meiner zweiten Heimat geworden. Ihr habt aber nach meinen Eindrücken gefragt. Aber auch da tue ich mich schwer, weil ich nicht weiß wo ich anfangen oder aufhören soll. Zunächst einmal fasziniert mich die äußerst karge Vegetation in der Sommerzeit, die dann in der Regenzeit von unbeschreiblichem Grün abgelöst wird. Dazu natürlich die gesamte „wilde“ Tierwelt. Der ruhige Lebensstil, der noch nicht von der westlichen Hektik beeinflusst ist. Die liebenswürdigen Menschen, quer durch alle Bevölkerungsschichten. Vielleicht sollte ich darüber mal in einer euren Klassen referieren.

5. Was ist Ihre Aufgabe innerhalb des Aus- und Fortbildungszentrums?

Ich bin Fachkoordinator für die Bereiche Auslandsverwendungen und Sprachen. Zusätzlich leite ich hauptverantwortlich Lehrgänge für Beamte, die im Bereich der begleiteten Rückführung auf dem Luftweg eingesetzt werden.

6. Welchen Einfluss hat Ihre bisherige Erfahrung auf Ihre gegenwärtige Tätigkeit innerhalb der Schule?

Ich gehe meine Aufgaben gelassener an als manch anderer Kollege. Vor allem aber kann ich junge Beamte beraten, die auch einen Auslandseinsatz anstreben. Gerade wenn es um internationale Beziehungen geht, werde ich oft um Rat gefragt.

7. Wie viele Schüler werden jährlich in Ihrer Schule ausgebildet und wie sehen deren Aufstiegschancen aus?

Die Ausbildung in der Bundespolizei dauert für den mittleren Polizeidienst (Agenten) 2 ½ Jahre. Jedes Jahr werden in Eschwege zwischen 80 und 120 Polizeianwärter eingestellt. Zurzeit werden 258 Polizeibeamte für die mittlere Laufbahn ausgebildet.

8. Geben Sie uns bitte einen kurzen Einblick über die Geschichte der Schule.

Im Jahre 1936 wurde die heutige Unterkunft als „Hindenburg Kaserne“ fertig gestellt. Von 1945 bis 1953 war die Kaserne teil der amerikanischen Besatzungszone. Am 12.09.1953 zog der Bundesgrenzschutz dort ein. Bis zur deutschen Wiedervereinigung war der Standort Eschwege eine Einsatzabteilung, die für den Schutz der innerdeutschen Grenze verantwortlich war. Aufgrund der neuen Situation wurde 1998 aus einer Einsatzabteilung das Aus- und Fortbildungszentrum Eschwege. Im Jahre 2003 haben wir zusammen mit unseren Freunden aus Rumänien das 50 jährige Standortjubiläum gefeiert. Ich denke, dass diejenigen, die damals dabei waren, sich noch sehr gut daran erinnern können.

9. Wie viele Schulen dieser Art gibt es in Deutschland?

Neben dem Aus- und Fortbildungszentrum in Eschwege gibt es noch 4 weitere innerhalb der Bundespolizei. Die Standorte sind in Walsrode, Neu Strelitz, Heimerzheim und Oerlenbach. Nach der Umstrukturierung der Bundespolizei gehören alle der Bundespolizeiakademie in Lübeck an.

10. Welche Eindrücke haben Sie bei Ihrem ersten Besuch in unserer Schule gesammelt?

Ich kann mich noch sehr genau an meinen ersten Besuch in Oradea erinnern. Es war ein grauer, eiskalter Novembertag 2002. Als ich aus dem Auto ausstieg war mein erster Gedanke: „Wo bist du denn hier gelandet?“ Als ich in die Gesichter meiner Kollegen schaute, konnte ich erkennen, dass es ihnen ebenso ging. Aber schon nach einer Stunde Workshop wusste ich, dass ich hier nicht nur neue Kollegen sondern auch neue Freunde finden würde.

11. Welche Unterschiede, bzw. Verbesserungen haben Sie bei Ihrem letzten Besuch bemerkt?

Mein letzter Besuch liegt nun zwei Monate zurück und ich kann nur sagen, es hat sich unglaublich viel verändert, und zwar nur zum Positiven. Allein was die Schulleitung im Bereich der Infrastruktur der Schule geleistet hat, verdient höchste Anerkennung. Aber auch im Bereich der Ausbildung sind viele Veränderungen erkennbar.

12. Beschreiben Sie die positiven Aspekte der rumänisch-deutschen Zusammenarbeit.

Neben einer positiven, kooperativen Partnerschaft ist im Laufe der Zusammenarbeit zu vielen Kollegen eine wahre Freundschaft entstanden, die ich nie mehr missen möchte. Diese Freundschaft wird noch lange über die dienstlichen Belange hinaus weiter bestehen. Durch unsere Workshops haben wir zudem viel voneinander gelernt, was die zukünftige grenzpolizeiliche Zusammenarbeit in Europa erheblich erleichtern und verbessern wird.

13. Wie ist die Partnerschaft zwischen den zwei Schulen entstanden?

Soweit ich wies, besuchte eine Delegation der rumänischen Grenzpolizei mit dem heutigen Direktor Ovidiu Stanciu im Jahre 2002 den damaligen Bundesgrenzschutz. Dabei wurde auch ein Abstecher nach Eschwege unternommen. Ich schätze Herrn Stanciu als einen Mann mit fortschrittlichen Visionen sehr, der sehr schnell erkannte, dass beide Seiten im Rahmen einer Partnerschaft von einander profitieren könnten. Bereits im Oktober 2002 wurde die Partnerschaftsurkunde im Generalinspektorat in Bukarest unterschrieben.

14. Haben Sie ein paar Verbesserungsvorschläge für die rumänisch-deutsche Partnerschaft?

Nein!! Absolut nicht. Denn aus unserer anfänglichen „Partnerschaft“ ist eine intensive Freundschaft geworden, die noch lange nach meinem aktiven Dienst weiter bestehen wird.

15. Nennen Sie die wichtigsten Unterschiede zwischen den Rumänischen und Deutschen Grenzpolizeiaktivitäten.

Diese Frage kann ich von hier aus nicht beantworten, da ich den operativen Dienst der rumänischen Grenzpolizei nicht beurteilen kann.

Ich könnte mir aber gut vorstellen, dieses Thema einmal in einer gemeinsamen Diskussionsrunde zu bearbeiten.

1. Ce anume v-a determinat să urmați carieră în poliție?

Într-un fel a fost o coincidență. După bacalaureat a trebuit să execut stagiul militar în cadrul armatei federale. Tatăl meu m-a sfătuit atunci să efectuez

stagiul militar la Poliția de Frontieră Germană care a durat mai mult cu o jumătate de an, dar am și câștigat mai mult. Așa că prima dată am încercat asta. Imediat după studiile de bază am primit oferta de a urma cursurile de ofițer, lucru care mă obliga, însă, să semnez contract pentru 8 ani. Zis și făcut și iată că am rămas în sistem până în ziua de azi. Nu mi-a părut rău niciodată pentru decizia luată întrucât am o meserie foarte interesantă.

2. Numiți cel mai mare obstacol pe care a trebuit să îl treceți în cariera dvs.

Cel mai mare obstacol a fost promovarea în gradul de ofițer. Însă un polițist are de trecut diferite obstacole în fiecare zi, în special atunci când trebuie să ia decizii dificile care au efecte notabile și pe termen lung.

3. În ce măsură v-a influențat activitatea de poliție viața personală?

Desigur că profesia mi-a influențat puternic viața personală, în primul rând deoarece deseori eram plecat câte un an de acasă și soția mea trebuia să se ocupe singură de toate: de școală, de educația copiilor, toate acestea fiind deseori doar în mâna ei. Cu toate acestea familia mea a avut de profitat din misiunile mele ONU deoarece astfel au avut ocazia să viziteze Namibia și Thailanda. Aceste ieșiri în străinătate i-au impresionat pozitiv în special pe copiii mei.

4. Cu ce impresii ați rămas din Africa?

Despre acest subiect aș putea vorbi ore în șir. Teritoriul unde m-am aflat în misiune a devenit între timp a doua mea casă. Voi m-ați întrebat însă despre impresiile mele. Dar și aici mi-ar fi greu să vă răspund deoarece nu aș ști nici de unde să încep, nici unde să mă opresc. În sfârșit, pot să spun că în primul rând m-a fascinat vegetația săracă pe timp de vară care în perioada ploilor devine un paradis de un verde care nu poate fi descris în cuvinte. Un alt lucru care m-a impresionat a fost, desigur, toată fauna sălbatică. Stilul de viață liniștit care nu este încă influențat de haosul vestic. Oamenii amabili, drepti în ciuda tuturor destinelor istorice. Poate odată voi avea ocazia să vă povestesc în clasă despre toate aceste lucruri.

5. Care sunt atribuțiile dvs. în cadrul Centrului de Formare și Perfecționare?

Sunt coordonator de specialitate pentru mobilizări în străinătate și limbi străine. În plus sunt responsabil principal pentru cursurile de perfecționare pe problematica returnării pe calea aerului cu însoțitori polițiști federali.

6. Ce influență au experiențele dvs. din trecut în activitatea pe care o desfășurați acum în cadrul școlii?

Îmi desfășor activitatea ca oricare alt coleg. Pot să-i sfătuiesc pe colegii tineri, colegi care urmează să plece în misiuni în străinătate. Iar când vine vorba de relații internaționale, mi se cere sfatul de cele mai multe ori.

7. Câți elevi sunt școlarizați anual în școala dvs. și cum vedeți dvs. șansele lor de promovare?

Formarea în cadrul Poliției Federale Germane pentru cariera de

mijloc (agenți) durează 2 ½ ani. În fiecare an avem în Eschwege între 80 și 120 de noi elevi. Chiar acum avem în școală 258 de elevi de poliție pentru formarea lor în cariera de mijloc (ca agenți).

8. Dați-ne câteva repere din istoria școlii.

În anul 1936 a fost terminat actualul spațiu de cazare care s-a numit în vremea respectivă „Cazarma Hindenburg”. Din 1945 până în 1953 cazarma a făcut parte din zona de ocupație a americanilor. În 12.09.1953 Poliția de Frontieră Germană s-a mutat aici. Până la unificarea celor două Germanii la Eschwege a fost sediul unei unități de intervenție care era responsabilă de paza frontierelor interne dintre cele două Germanii. Odată cu noua situație, în anul 1998 s-a transformat dintr-o unitate de intervenție într-un Centru de Formare și Perfecționare. În anul 2003 am sărbătorit împreună cu prietenii noștri din România jubileul local de 50 de ani. Cred că acei prieteni care au participat atunci la această festivitate își amintesc cu plăcere de acel eveniment.

9. Câte astfel de școli există în Germania?

Pe lângă Centrul de Formare și Perfecționare din Eschwege mai există încă 4 ale Poliției Federale Germane. Orașele în care se află acestea sunt: Walsrode, Neu Strelitz, Heimerzheim și Oerlenbach. După restructurarea Poliției Federale toate aceste 5 școli aparțin de Academia de Poliție Federală din Lübeck.

10. Ce impresii aveți de la prima vizită pe care ați efectuat-o în școala noastră?

Îmi amintesc foarte bine de prima mea vizită în Oradea. Era o dimineață de noiembrie foarte rece a anului 2002. Când am coborât din mașină, primul meu gând a fost: „Unde ai aterizat aici”? Când m-am uitat la fețele colegilor mei, mi-am dat seama că și ei gândeau același lucru. Dar după o oră de activitate am știut că aici nu am găsit numai colegi noi, ci și prieteni noi.

11. Ce diferențe, respectiv îmbunătățiri ați observat la ultima dvs. vizită?

Ultima mea vizită a fost în urmă cu două luni și nu pot decât să spun că s-a schimbat necrezut de mult și numai spre bine. Ce a realizat conducerea școlii în ceea ce privește infrastructura se bucură de o mare recunoaștere. Dar am văzut multe schimbări și în procesul de învățământ.

12. Descrieți aspectele pozitive ale colaborării româno-germane.

Pe lângă un parteneriat pozitiv și de colaborare, lucrul împreună cu colegii români a dat naștere și unei prietenii de care eu nu aș vrea să mă lipsesc niciodată. Această prietenie va dura multă vreme și vă depăși barierele serviciului și pe mai departe. Prin activitățile pe care le-am desfășurat împreună am avut multe de învățat unii de la alții, lucruri care pe viitor vor simplifica și vor îmbunătăți colaborarea polițienească în Europa.

13. Cum a luat ființă parteneriatul între cele două școli?

Din câte știu eu, în anul 2002, o delegație a Poliției de Frontieră Române din care făcea parte și actualul director, domnul Ovidiu Stanciu, a făcut o vizită pe atunci Poliției de Frontieră Federale Germane. Pentru asta s-a făcut, deci, o călătorie la Eschwege. Considerându-l pe domnul Stanciu ca pe un bărbat cu viziuni avansate care și-a dat seama repede că amândouă părțile au de câștigat în cadrul unui astfel de parteneriat, s-a ajuns la semnarea proiectului de parteneriat în luna octombrie a anului 2002 la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din București.

14. Aveți propuneri de îmbunătățiri pentru parteneriatul român-german?

Nu !! Absolut nimic. Deoarece pe lângă „parteneriatul” nostru de la început s-a dezvoltat o prietenie intensă care va dura mult timp și după ce nu voi mai fi cadru activ.

15. Numiți cele mai importante deosebiri dintre activitățile polițienești de frontieră române și germane.

La această întrebare nu pot să răspund deoarece nu pot aprecia sau judeca serviciul operativ al Poliției de Frontieră Române. Dar mi-ar plăcea odată să discutăm împreună și despre această temă.

RETROSPECTIVĂ...

SĂ NE REAMINTIM

IANUARIE

Însoțiți de profesorii de tactică, elevii din promoția 2007 - 2009, intră pentru prima oară în contact cu ceea ce înseamnă cu adevărat munca de polițist de frontieră, muncă despre care, până atunci, doar au învățat în băncile școlii.

FEBRUARIE

În perioada 13.02 - 16.04, s-a desfășurat în școala noastră parteneriatul cu Agenția Națională Antidrog, în cadrul căruia membrii Centrului de Prevenire Evaluare și Consiliere Antidrog

Bihor, împreună cu profesorii școlii au susținut o serie de dezbateri pe tema "Polițistul de frontieră - factor de educare în prevenirea consumului de droguri".

MARTIE

În perioada 26 - 28.03 s-a desfășurat în sala "Antonio Alexe" din Oradea finala de judo a MIRA. Școala noastră a fost reprezentată de Scms Dan Zăpodanu care a participat la categoria 73 kg și +35 de ani, obținând o merituoasă clasare pe locul III, și contribuind astfel la punctajul echipei I a IGPF care s-a clasat pe locul IV.

APRILIE

A demarat strategia de promovare a carierei și imaginii școlii, în instituțiile de învățământ preuniversitar din municipiul Oradea, precum și în alte licee din țară. Elevii au arătat un real interes pentru această profesie, au cerut informații suplimentare iar unii și-au depus dosarul pentru înscrierea în Școală.

MAI

În perioada 13 - 16.05, școala noastră a participat la Campionatul sportiv al instituțiilor de învățământ din cadrul MIRA, organizat de Școala de Pregătire a Agenților de Poliție "Vasile Lascăr", Câmpina. Ne-am întors victorioși - o medalie de argint și cinci medalii de bronz.

IUNIE

În perioada 16 - 19.06, s-a desfășurat la Școala de Agenți de Poliție "Septimiu Mureșan" Cluj - Napoca, a XII-a ediție a Festivalului cultural artistic al studenților și elevilor din instituțiile de învățământ ale MIRA. Elevii școlii au obținut locul 5 în clasamentul general, la diferență foarte mică față de școlile clasate pe primele patru locuri.

RETROSPECTIVĂ...

În data de 20.06, la inițiativa conducerii școlii, în Sala de consiliu s-a desfășurat un simpozion cu tema "20 iunie - ziua mondială a refugiatului".

IULIE

Cu ocazia zilei de 24 iulie, personalul școlii a participat la concursurile de tir organizate de Corpul Național al Polițiștilor, respectiv Asociația

Internațională a Polițiștilor, ambele Regiunea Bihor. În urma succesului avut de aceste competiții, organizatorii au decis să transforme acest concurs, într-o tradiție, deoarece

armele de foc constituie în continuare o tentație și o provocare indiferent de vârstă.

AUGUST

Școala noastră, alături de IGPF, DPF Oradea, IJPF Bihor au organizat la Cetatea Oradea, sub egida FRONTEX, o demonstrație internațională de dresaj canin. La eveniment au participat reprezentanți din 17 țări, care au demonstrat că pot lucra împreună în operațiuni comune pentru combaterea tuturor formelor de criminalitate la frontierele externe ale UE.

SEPTEMBRIE

În data de 15. 09 a avut loc festivitatea de deschidere a noului an școlar, o zi de sărbătoare pentru elevii de anul I, iar pentru elevii de

anul II, o zi cu emoții, deoarece au găsit după vacanță o altă școală, care până atunci părea un vis - spații de învățământ și cazare noi, construite la standarde europene.

OCTOMBRIE

În perioada 6 - 10.10 școala noastră a organizat prima ediție a simpozionului internațional cu tema "Formarea polițistului de frontieră european - provocări în contextul extinderii Uniunii Europene și a spațiului Schengen".

În 23.10 la discoteca NO Problem, s-a desfășurat a VI-a ediție a Balului Bobocilor. După ce concurenții au parcurs probele pregătite de organizatori, juriul i-a ales pe cei doi: Miss Popa Laura și Mister Grad Vasile

NOIEMBRIE

În perioada 3 - 14.11, în cadrul parteneriatului încheiat între școala noastră și școala de ordine publică din Miskolc, s-a derulat un schimb de elevi, o activitate bazată pe schimbul de experiență. Astfel un grup de elevi ai școlii, au avut posibilitatea să meargă pentru o săptămână în vizită la colegii lor din Ungaria.

22 noiembrie Examen Cambridge PET, organizat sub îndrumarea cms Bordeianu Ioana, cu sprijinul British Council București.

DECEMBRIE

În perioada 3-7 are loc întâlnirea anuală a profesorilor de limba engleză din școlile MIRA. Au fost invitați și au participat și profesorii de engleză de la școala parteneră de la Miskolc, Ungaria.

Cine mai invocă astăzi binecunoscutul slogan „Ordinul se execută, nu se discută!” pentru a-și justifica, după caz, autoritarismul sau obediența, face dovada fie a ignoranței în privința schimbărilor survenite în cadrul legislativ, fie a unei vâscozități mintale care-l împiedică să deceleze caracterul profund reformativ al acestora, fie, pur și simplu, a unei rele-credințe. Căderea în desuetudine a acestui slogan nu echivalează, așa cum, tendențios, s-ar grăbi unii să susțină, cu instalarea anarhiei, cu domnia arbitrarului. Dintr-un anumit punct de vedere, lucrurile nu s-au schimbat și nici nu au cum să se schimbe: orice instituție organizată ierarhic își realizează menirea prin executarea de către subordonați a ordinelor și/sau dispozițiilor date de superiori. Problema este de a decide dacă această subordonare trebuie să fie necondiționată sau nu. De-a lungul timpului, s-au impus două soluții:

- 1) subordonarea necondiționată, răspunderea revenind în întregime celui care a dat ordinul/dispoziția (principiul *respondeat superior*);
- 2) subordonarea rezonabilă, executantul ordinului/dispoziției fiind răspunzător pentru actele sale (principiul „baionetelor inteligente”).

Ambele soluții prezintă inconveniente: prima anulează răspunderea individuală și face posibilă – iar istoria, mai veche sau mai recentă, a demonstrat-o din plin – crimele împotriva umanității și abuzurile de tot soiul; a doua, preferabilă totuși celei dintâi, amenință funcționarea eficientă a unui sistem a cărui ordine își află premisa în stricta disciplină și subordonare ierarhică. O variantă de compromis este organizată în jurul noțiunii de „ordin vădit ilegal”, dar aceasta, la rândul ei, creează alte complicații teoretice și practice (care au făcut obiectul unui articol dintr-un număr anterior).

Există cel puțin două situații în care executarea „întocmai și la timp” a ordinului se dovedește o proastă opțiune a funcționarului public civil cu statut special: când ordinul este (apreciat ca fiind) ilegal sau inoportun. În prima situație, apare obligativitatea neducerii lui la îndeplinire și a informării superiorilor, conform art. 23 din *Codul de etică și deontologie al polițistului*. În ce privește a doua situație, același cod consacră „capacitatea și datoria de exprimare” drept unul dintre principiile de conduită profesională ale polițistului. Este rezonabil să admitem că nu întotdeauna soluția corectă a unei probleme este cea exprimată prin ordinul unui superior. Asta pentru că – și mă folosesc aici de o distincție făcută de J.M. Bochenski⁴ – autoritatea deontică (cel care ia decizii) nu coincide întotdeauna cu autoritatea epistemică (cel care cunoaște cel mai bine un domeniu, specialistul, expertul). Așadar, este perfect legitimă discutarea unui ordin sau a unei dispoziții în cazul în care există temeiuri serioase pentru a accepta că o acțiune contrară sau chiar inacțiunea ar fi mai potrivite în situația dată.

Tabloul reglementărilor legislative de nuanță democratică include și dreptul polițiștilor de a constitui organizații sindicale și profesionale, menite să le apere

drepturile, uzând de toate mijloacele și formele de protest caracteristice sindicatelor, cu excepția grevei.

Dacă, alături de aceste prevederi legislative, ținem cont și de anumite mutații survenite în managementul culturii și comunicării organizaționale, precum și în modul de a concepe și realiza pregătirea psihologică a viitorilor polițiști – și mă refer aici la accentul care se pune pe dezvoltarea unui comportament asertiv, în care afirmarea de sine și respectul celorlalți sunt reconciliate, pe manifestarea liberă a personalității și valorificarea creativității fiecăruia – avem, cred, imaginea unui proiect de transformare democratică în care discernământul și răspunderea individuală dobândesc poziții proeminente.

Sigur, rezolvarea unei probleme este o reorganizare mai bună a datelor inițiale. O rezolvare nouă nu este scutită însă de complicații. Schimbările cu caracter democratic dintr-un sistem în care disciplina strictă constituie un element bazal pot genera o adevărată criză a fundamentelor. De aceea, se impune o reflecție serioasă asupra relației dintre ordine și disciplină, având ca punct de plecare observația că vechea disciplină, întemeiată pe supunerea necondiționată, este, în ciuda mentalităților și cutumelor încă larg răspândite, un anacronism incompatibil cu principiile fundamentale ale statului de drept.

P.S. La capătul acestei argumentații, cineva ar putea veni cu următoarea obiecție: în vreme de război, nu mai ai timp să gândești, trebuie să acționezi. Bineînțeles, dar nu ajungem oare la război tocmai pentru că nu gândim suficient pe timp de pace? Cât privește responsabilitatea individuală, ea rămâne nealterată de faptul că deciziile trebuie luate uneori în regim de urgență.

Ag. Dobai Alin

1. Pentru detalii, v. cele 3 articole referitoare la *Ordinul legii și comanda autorității legitime*, în *Themis*, nr. 2/2005.

2. Când, oare, se va înțelege cu adevărat că aceasta este o definiție, nu un eufemism?

3. Judecata este, în mod fatal, subiectivă, deoarece ea reprezintă o interpretare personală a unui ordin într-o situație dată, în raport cu anumite dispoziții legale cunoscute.

4. J.M. Bochenski – *Ce este autoritatea?*, Ed. Humanitas, București, 2006.

5. „Exercitarea dreptului și a obligației lucrătorilor de a-și exprima reținerea privind legalitatea sau oportunitatea unei decizii dispuse de un superior sunt îndreptățite numai dacă motivele care determină refuzul de executare sunt fondate și constructive. În acest context, este de preferat ca lucrătorii să prezinte și soluții care să asigure legalitatea acțiunii sau momentul în care aceasta este oportună” - *Ghidul de aplicare a Codului de etică și deontologie al polițistului*, p. 23.

SĂRBĂTORI CREȘTINE ÎN DECEMBRIE

Între adevărurile de credință ale Bisericii Ortodoxe este și acela despre cinstirea sfinților.

În luna decembrie îl sărbătorim pe unul dintre cei mai populari sfinți: Sfântul Nicolae. Datorită blândeței și credinței sale, este considerat patronul copiilor care se bucură de darurile primite

la sărbătoarea închinată lui, și patronul călătorilor și al marinarilor. Mulți creștini poartă numele de Nicolae sau Nicoleta, ca semn al cinstirii acestuia. De asemenea, multe biserici au ca hram ziua pomenirii lui, iar anumite localități au denumirea de Sânnicouară, Sânnicolau, fapt ce

dovedește că numele său a pătruns pe teritoriul țării noastre odată cu încreștinarea poporului român. Biserica a pus ziua de joi sub ocrotirea sa duhovnicească.

Sfântul Nicolae s-a născut în sec. al II-lea, în cetatea Patara, din zona sudică a Asiei Mici. Provenea dintr-o familie bogată și credincioasă. Rămas orfan, și-a împărțit întreaga avere săracilor, la fel cum a făcut și în cazul celor 3 fete pe care astfel le-a salvat de la păcatul desfrânării. A ajuns episcop al Mirelor Lichiei, dar în timpul persecuțiilor a ajuns în închisoare.

Nașterea Domnului sau Crăciunul este, alături de Înviere, una dintre cele mai importante sărbători ale anului. Nașterea după trup a Lui Iisus Hristos s-a petrecut în orașul Betleem din Iudeea, în timpul regelui Irod și a împăratului Iustinian.

Datorită faptului că împăratul Romei a dat o lege conform căreia fiecare bărbat și femeie trebuiau să se întoarcă în orașul în care s-au născut pentru a se înscrie, Iosif a urcat-o pe Maria pe spatele unui asin și au pornit din Nazaret spre Betleem. Ajunși aici, au căutat un loc în care să se odihnească deoarece Maria trebuia să-l nască pe fiul său. Dar toate hanurile erau pline și nimeni nu vroia să-i ofere un mic locaș. Astfel, alungați de peste tot, au găsit un grajd unde Maria l-a născut pe Iisus Hristos, Mântuitorul lumii.

Acest eveniment deosebit de important a fost însoțit de nenumărate minuni: călăuzirea celor 3 magi de o stea până la grajdul unde s-a născut Iisus pentru a i se închina cu aur, smirnă și tămâie. Creștinii sărbătoresc Crăciunul pe data de 25 decembrie prin mai multe obiceiuri: Steaua, Viflaumul, Craii, colindatul.

Insp. Bondar Monica

ATMOSFERA CRĂCIUNULUI

E sărbătoare, sau așa ar trebui să fie pentru fiecare dintre noi. Crăciunul ne aduce în casă lumina iubirii, iar anul ce va începe ar trebui să ne dăruiască înțelepciunea de a folosi această iubire pentru a crea în jurul nostru o lume mai bună, așa cum spunea cel mai frumos colind românesc: "Și nu uita când ești voios, române, să fii bun!"

Prin continuarea unei vechi tradiții românești, cea a colindului, în data de 5 decembrie 2008 în cadrul activităților premergătoare sărbătorilor de iarnă, am primit vizita unui grup de colindători de la Școala de Agenți de Poliție "Septimiu Mureșan" Cluj Napoca, însoțiți de domnul director Stoica Laurențiu și doamna Alice Popa. Prin colindele interpretate, ne-au introdus în atmosfera mirifică a Crăciunului, cu fulgi de zăpadă și mireasmă de brad, urmând ca și noi să-i încântăm pe colegii clujeni, în data de 17 decembrie, cu un program de colinde.

Vă doresc un Crăciun plin de iubire, oriunde v-ați afla și un an mai liniștit decât cel care se încheie.

"CRĂCIUN FERICIT ȘI LA MULȚI ANI"

Ivănescu Luciana

NOAPTEA DE CRĂCIUN

E Crăciun și ninge liniștit
Iar timpul parcă-n loc s-a oprit
Colidătorii au venit
Să ne cânte un colind
Un colind frumos, de suflet
Care va dăinui veșnic.

E noaptea-n care până-n zori
Ne tot vin colindători
Ce ne colindă și ne aduc aminte
De vremurile dinainte
Eu stau și-ascult colind frumos
„Astăzi s-a născut Hristos.”

Este noaptea sfântă-n care
Orice om revine-n locul
Unde-i atâta iubire
Și arde liniștit focul...
Iar familia se-așteaptă
Să te mai vadă o dată

PRIVESC LA FULGII DE ZĂPADĂ

Privesc la fulgii de zăpadă
Cum se lasă lin în jos,
Inima mereu te cheamă
Însă... nu mai e ce-a fost.

Așa cum plâng fulgii de nea
Plânge și inima mea,
Și plânge fără-ncetare
Cu lacrimi ca de cristale.

Cum fulgii care-mi cad pe față
Se topesc fără speranță...
La fel mă topesc și eu
Iubire de dorul tău.

Fulgii cad și se topesc,
Eu la tine mă gândesc.
Inima mereu mă-ntreabă
De ce nu vin să-ți vorbesc?...

Elev II Răducu Aura

NAȘTEREA DOMNULUI

Azi e zi de sărbătoare
În popor e închinare,
Căci îngerii ne vestesc
Și în lume ei pornesc,
Că azi s-a născut Iisus,
Fiul Tatălui de sus

Maica Domnului veghează
Somnul lin ce Îl apasă
Căci, în lume va pleca,
Când din vis se va scula.

Pe creștini, El îi păzește
Și de rele-i ocrotește...
Îi îndeamnă să rezbată.
E Crăciun în lumea toată!

Sunt colindători în zare,
Ce aleargă pe cărare,
Pe la case se unesc
Pe Iisus, ei Îl vestesc.

Iar magii de la răsărit,
Îndată, și ei au venit.
Cu daruri sfinte pentru prunc,
Cu aur, smirnă și tămâie-l ung.

Îngerii binevestesc la oameni și păstori,
Că s-a născut Iisus, printre comori,
Ce va menține pace și slavă va transmite.
Pe acest pământ pătat de multe jurăminte.

La Mulți Ani cu sănătate
Să găsiți ce-i bun în toate
S-aveți tot ce vă doriți,
Anul nou să îl primiți
Cu sufletele curate...
Și cu mesele bogate!

Sărbători Fericite!

Elev II Harapu Maria

TRADIȚIILE ÎN UNITATEA EUROPEANĂ CUM A FOST ȘI CUM ESTE ACUM

PATRIOTISMUL

Cât de frumos este atunci când ne facem unii altora bucurii, daruri. Dacă oamenii se compotră în zilele obișnuite și așa cum nu se cuvine, Dumnezeu le-a hărăzit un timp să-și ceară iertare unii de la alții, făcându-și mici daruri, după cum ne-a fost lăsat exemplul Moșului Nicolae. Acest timp este în Decembrie, de sărbători. Iar ca tot acest gest să dureze, vin în ajutorul lui datinile și obiceiurile.

Pomul de Crăciun, așa cum îl cunoaștem noi astăzi, decorat cu globuri în care se reflectă lumina scântăietoare a lumânărilor sau a instalației electrice, nu a fost din totdeauna împodobit astfel. Deși, în Europa, originea sa precreștină nu mai e contestată de nimeni, păreri rămân totuși împărțite: unii văd în el o reprezentare a „arborelui lumii”, alții îl consideră o referire directă la „arborile Paradisului”, împodobit cu mere de un roșu aprins, care amintesc de păcatele comise de primii oameni, înainte de alungarea lor din Rai. Până în sec. al 15-lea, crenguțele verzi cu care erau împodobite casele cu ocazia Crăciunului, ca și darurile pe care și le făceau oamenii unii altora, erau considerate tradiții păgâne. Dar, nu peste multă vreme, în locul acestora va fi folosit un arbore întreg, bradul pentru ca tradiția să dureze „veșnic ca bradul”.

Conform documentelor, în 1605, la Strasbourg a fost înălțat primul pom de Crăciun, într-o piață publică. Nu avea încă lumânări și era împodobit cu mere roșii. În

1611, la Breslau, ducesa Dorothea Sybille von Schlesien împodobește primul brad, așa cum îl cunoaștem noi astăzi. După 1878, decorațiunile și globurile de Crăciun din sticlă argintată de Turingia au tot mai mult succes, așa că această tradiție pur germană va cuceri întreaga lume, fiind adoptată pretutindeni, fie că este vorba despre țări din Asia, Africa,

America de Nord și de Sud sau Australia. La sfârșitul sec. al 19-lea, în saloanele germane, sărbătoarea era de neconceput fără pomul de Crăciun, împodobit și scânteiitor. În 1776, prin intermediul soldaților germani care participau alături de englezi la Războiul de Independență, tradiția pomului de Crăciun ajunge și în Statele Unite, iar în 1880 „cucerește” și Casa Albă.

În ziua de astăzi nu există casă fără pom împodobit de sărbătoare. Și, bineînțeles, că orice om manifestă o stare de bucurie și exaltare la vederea Pomului de Crăciun, la auzul colindelor. Haideți să ne bucurăm cu toții, este vremea iertării, este vremea colindelor.

*Motto: "Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină
Decât să fim sclavi iarăși, în vechiul nost pământ"*

Pentru unii, cuvântul patriotism este un cuvânt mai greu de înțeles și, aproape fără rost, în lumea cotidiană, pasionată de integrări și amenințată de globalizare, un cuvânt parcă rupt din negura istoriei și trecutul glorios, care astăzi nu-și mai are locul în prezentul confuz pe care-l trăim. Acest lucru se aplică mai mult tinerei generații, printre care suntem și noi, elevii și studenții, o generație care, deși născută în pragul Revoluției, a crescut fără dificultăți și luând totul drept gratis și bine cuvenit, fără să ne gândim o clipă că tot ce avem astăzi - o țară, o credință, o limbă și, cel mai important, libertatea - se datorează sacrificiului făcut de generațiile anterioare, generații pentru care „Dumnezeu și Drapelul” erau sfinte, iar Patriotismul era religie de stat.

Poate ar trebui să ne oprim o clipă și să ne întrebăm ce este omul fără conștiința apartenenței la o familie, la un neam, o națiune? Oare patriotismul este bucurie sau suferință? Se învață, precum matematica, sau te naști cu el, ca și dragostea de mamă?

Patriotismul - din latinescul „patria”, tărâm pământesc, tărâm al taților - înseamnă iubirea pentru țară, pentru locuitorii ei sau ca promovarea unui neam printre celelalte și nu trebuie confundat cu xenofobia - preferința exclusivă pentru un singur neam, însoțită de marginalizarea minorităților și de ostilitate față de străinătate.

Întâlnit mai mult în vorbele politicianilor sau manifestate pe stadioane cu ocazia campionatelor internaționale, patriotismul încă există - prin depunerea jurământului sau asistarea la ceremonialul ridicării drapelului și a cântării imnului național se manifestă solemn patriotismul.

STRĂMOȘII noștri venerau cerul și pământul, iar astăzi dacă există iubire pentru Tatăl Ceresc, de ce nu ar exista iubire și pentru pământul - mamă, pentru patrie? Patriotismul nu este doar această iubire, el „nu este numai iubirea pământului în care te-ai născut, ci, mai ales, iubirea trecutului, fără de care nu există iubire de țară”. Este „datoria către neamul nostru și îndemnul să devenim un popor vrednic”. (Mihail Sadoveanu)

Și, nu în ultimul rând, patriotismul înseamnă sacrificiu, binele comun pentru țară și pentru toate valorile pe care aceasta le reprezintă.

Elev I Tună Ciprian - Ovidiu

Maramureșul este încă un loc în care se pot auzi glasurile copiilor și tinerilor, dar și ale celor bătrâni care vestesc Nașterea Domnului Iisus, dar întâi de toate întreabă: "Slobodu-i a colinda?"

Colindatul în comun este un ritual străvechi cu funcționalitate magico-simbolică foarte complexă. Ceremonialul conține elemente de cult al soarelui, elemente de cult al morților, dar și elemente de cult agrar.

"Steaua" și "Capra", distracția coconilor

În Ajunul Crăciunului, în satele din Maramureș primii care pleacă la colindat sunt copiii. Cu trăistuțele în gât, aceștia merg pe la case ca să anunțe marele eveniment care se va produce, iar în schimbul colindei lor se obișnuiește să se ofere colăcuți, nuci, mere, iar acum, din ce în ce mai des, se dau bani.

Se umblă cu "Steaua" sau cu "Capra", al cărei joc (omorârea, bocirea, înmormântarea, învierea), la origine, a fost un ceremonial grav. Alaiul caprei amintește de alaiul dionisiac al personajelor jumătate om, jumătate animale întâlnite la traci, la grecii antici și la romani. Copiii își confecționează din timp obiectele necesare, improvizând cu ce găsesc prin sertarele mamelor, mai ales că "steaua" cu care se merge la colindat trebuie să fie neapărat strălucitoare, iar "capra", cât mai înzorzonată și gălăgioasă.

"Jocul moșilor", o artă a deghizării

În cadrul sărbătorilor de iarnă, un rol important l-a jucat și îl mai joacă încă deghizarea și travestirea,

practicate în jocul cu măști. Cei ce se mascau, individual sau în grup, urmăreau ca, pe lângă proiecția reală sau magică să obțină, cu ajutorul măștilor și legătura spirituală cu presupusele forțe supraomenești. Purtătorul măștii este pătruns de forța ei, este scos din timpul și spațiul profan, iar masca își păstrează funcția de păcălire, cu intenția de a asigura celui care o poartă o trecere mai ușoară peste

«pragurile» pe care le are de depășit, pentru că masca presupune și o serie întreagă de interdicții, dar îi și dă dreptul la un comportament ce iese din tiparele cotidianului, realului imediat. Masca propriu-zisă de moș maramureșan executată din blană de cornute, deși amintește de animalul original se deosebește de masca similară din restul zonelor etnografice ale țării prin faptul

că nu au coarne.

Superstițiile de Crăciun au locul lor în zilele de sărbătoare

Sunt extrem de rare situațiile în care podelele casei sunt acoperite cu fân proaspăt, iar sub fața de masă sunt puse paie pentru dobândirea bunăstării. De asemenea nu se mai leagă cu lanțuri picioarele mesei, obicei care se practica pentru a opri animalele sălbatice să atace vitele din curți și să îndepărteze răul din casă. Superstițiile persistă însă, astfel încât nu se dă cu mătura de Crăciun, nu se spală rufe și nu se dă nimic cu împrumut. De asemenea, se dă de mâncare pe săturate animalelor din gospodărie, inclusiv câte o bucată de aluat dospit, despre care se crede că le va feri de boli. În unele zone, se spune că dacă în seara de Ajun, animalele se culcă pe partea stângă, e semn că iarna va fi lungă și geroasă. Mai există și credința că acei care plâng în Ajun vor plânge tot anul care vine, iar în dimineața de Crăciun este bine să te speli pe față cu apă de izvor în care se pune un bănuț de argint. Pregătirile de Crăciun sunt obligatorii în Maramureș, iar țărâncile folosesc acest prilej ca să își scoată la iveală zestrea lor sau ale fetelor de măritat. Șterguri frumos țesute, perne îmbrăcate în fete brodate cu mîgală, pleduri colorate sunt scoase din dulapuri și așezate în încăperi, mai ales în cea în care sunt primiți colindătorii. Din case nu lipsește nici bradul, împodobit acum cu beculțe și globuri chinezești, iar altădată cu nuci, mere ori șiraguri de boabe de fasole albă în loc de betea.

Ag. pr. Neaga Laviniu

CRĂCIUNUL PE VALEA AGRIJULUI

CRĂCIUNUL... cea mai frumoasă sărbătoare a anului, bucuria ce adună familia pentru a sărbători nașterea lui Iisus Hristos. De-a lungul secolelor, sărbătoarea Crăciunului a umplut sufletele a milioane de oameni, mai ales copii, care păstrează, în fiecare an,

amintirea clinchetului de clopoței din seara de Ajun, a frânturilor de colinde amestecate cu viforul ninsorilor și a împodobirii bradului, în așteptarea darurilor aduse de Moș Crăciun. Sărbătoarea încărcată de tradiții și simboluri este însoțită de mireasma proaspătă a cetinei de conifere,

În partea Sălajului, zona Agrij, străjuită de Munții Meseșului, are un specific etnografic minunat ce s-a păstrat până în aceste timpuri, neatins de influențele popoarelor migratoare.

Astfel, în noaptea de Crăciun, la fiecare casă, masa este încărcată de bunătați: friptură, sarmale cu păsat, cozonaci cu nucă împlețiți. Copiii umblă cu colinda, cu steaua, cu craii, iar feciorii formează ceata de colindători ai satului. Ei umblă din casă în casă pentru a vesti nașterea Domnului, cântând colinda feciorului, dacă cel ce primește colindătorii este băiat, colinda fetei, dacă gazda este o fată și colinda colacului la casa unde primesc colacul împletit. Gazdele dau de asemenea și bani colindătorilor, o parte din aceștia fiind dată instrumentiștilor, iar restul donat bisericii.

Colinda feciorului

Dulaș mare, mare, mare,
Mare, mare, margini n-are
Marginile-i bat munțile
Și bulbucii țărurile.

Printre brazi, printre molizi, corindele
'Noată, 'noată-un bour suru
Cu coarnele de tauru
Da' din coarne ce-și d'adună?
Își d'adună un leagănu
Și-n leagăn cine-i culcatu?
.....(numele feciorului), fecior bunu
Deie-i Dumnezeu noroc, corindele
Ca sămânța-n busuioc
Deie-i Dumnezeu putere, corindele
Ca sămânța-n cărăjele
Deie-i Dumnezeu credință, corindele
Ca sămânța-n tămâiță.

Colinda fetei

Și ficuța gazdei ei
Dimineața s-o sculatu
Mânuri dalbe-o suflecatu
Cofa-n brânci o apucatu
La fântân-o d'alergatu.
Fântâna-o fost tulburată
Tăt de juni înconjurată
Tăt de juni de-ai lui Crăciunu
Junii bine se purtară
Și cununa-i apucară
Da' adă june cununare
Că din greu te-oi blestemare
Să te cununi cu dânsare
Cu dânsa, cu doamna sare!"

Elev II Lucaci Anca

Căderea primilor fulgi de nea au adus în inimile copiilor și adulților magia sărbătorilor de iarnă. Stresul, munca de peste un an, oboseala acumulată, este înlocuită

acum cu zâmbetul și bucuria de a fi alături de cei dragi. Oare ce este mai frumos pe lumea asta, dacă nu, să vezi strălucirea din ochii copiilor așteptându-l pe Moș Crăciun?! Sau ce este mai deosebit, dacă nu această perioadă care trezește în sufletul omului respectul pentru obiceiuri?!

România este una dintre cele mai bogate țări, purtătoare a numeroase tradiții păstrate din strămoși și transmise tinerilor și copiilor, de-a lungul a sute de ani.

Locul unde, de fiecare dată, zăpada simbolizează puritatea, credința din sufletul locuitorilor acestei zone folclorice, Bucovina, păstrează mai mult decât în alte părți ale țării tradițiile ancestrale legate de sărbătorile creștine de peste an.

În Bucovina Crăciunul este un minunat prilej pentru înfrumusețarea interioarelor țărănești, gospodinele punând acum sub streșini diverse plante aromatice (busuioc, măghiran), plante ce rămân expuse acolo o perioadă îndelungată, aspect ilustrat și în textul unei colinde bucovinene:

„Streășină de busuioc
Să vă fie cu noroc
Streășină de măghiran
Să vă fie peste an
Streășină de minte creață
Să vă fie pentru viață
Streășină de bumbișor
Să vă fie de-ajutor
La fete și la feciori
Și nouă de sărbători!”

În Bucovina, colindatul nu este numai o datină,

ci, prin modul de organizare, a devenit o adevărată instituție cu legi și reguli specifice. Copiii și tinerii se întrunesc din timp în grupuri de câte 6 persoane pentru alcătuirea viitoarelor „cete”, selecția făcându-se în funcție de categoria socială, afinitățile personale, gradele de rudenie. Tot din timp se alege și conducătorul cetei numit și „vătaf”, caifa sau turc ce trebuie să fie un bun organizator.

Odată cu lăsarea întunericului, satele sunt animate de colindele cetelor care străbat ulițele, dintr-un capăt în altul al satului, pe întreg parcursul nopții.

Tinerii se îmbracă și azi în costume de iarnă tradiționale, cu sumane sau cojoace, și au căciulile împodobite cu panglici multicolore, ca semn distinctiv.

În ziua de ajun, femeile de la sat obișnuiesc să ascundă fusele de la furca de tors sau să introducă o piatră în cuptor, crezând că îndepărtează în acest fel șerpii din preajma gospodăriei. În dimineața aceleași zile se obișnuiește ca femeile să iasă afară cu mâinile pline de aluat, să meargă în grădină și să atingă fiecare pom zicând „cum sunt mâinile mele pline de aluat, așa să fie pomii încărcăți cu rod la anul”. După ce atingeau fiecare pom, gospodinele coceau colăcei „rotunzi ca soarele și luna” și un colac special numit „Crăciun frumos împodobit”, împletit în forma cifrei 8, ce se păstrează până în primăvară, colacul fiind folosit în practicile începutului de an agrar.

În fața primăriilor, în dimineața de Ajun de Anul Nou, au loc diferite scene unde mascații (urșii, țigăncile, caprele, miresele, preoții) ne încântă cu diferite urături. Se prezintă diferite sate având loc o adevărată competiție, urătura cea mai frumoasă și cele mai minunate dansuri ale mascaților fiind recompensate cu bani și colaci.

România este și va rămâne țara cu cele mai frumoase obiceiuri iar, Bucovina este zona în care tradițiile au un rol deosebit în preajma sărbătorilor și ca în fiecare an, acestea rămân immortalizate în sufletele noastre.

Elev II Hriscu Laura

OLTENIA ÎN HAINĂ DE SĂRBĂTOARE

Sărbătorile de iarnă aduc cu ele magia Nașterii Domnului, a sfârșitului și începutului de an. Pe lângă tradițiile și obiceiurile tradiționale cunoscute, colindele, Capra, Ursul, Steaua, Plugușorul, Sorcova, ascunse în memoria ancestrală a satelor uitate de tăvălugul civilizației care uniformizează și reduce la uitare, au rămas tradiții și obiceiuri care îi par stranii

omului modern. Vergelul, Banda lui Coroi, Ghicitul în jar, Moșii și Babele, Berea și multe altele ce dau un farmec aparte Sfințelor Sărbători care stau să vină.

Crăciunul este un cuvânt care ne-a umplut copilăria; zile fulguitoare, pline de mister, aducătoare de daruri, de cântece, de veselie, de speranță. Este ziua nașterii lui Hristos.

Peste tot, de Crăciun, se sărbătorește ziua nașterii lui Iisus, cu toate că, în diferite părți ale lumii, ceremonialurile diferă. Dar, pretutindeni, acest cuvânt magic are încă o nebănuită putere de a renaște speranțele, de a ne readuce bucuria și lumina în case, de a ne face să re trăim acele clipe fabuloase ale copilăriei, care ne stau toată viața ascunse în suflet.

Cum arată pe meleagurile românești Crăciunul tradițional?

Din ajunul Crăciunului și până în ziua de Anul Nou, colindătorii pornesc în alai, oprindu-se la casele oamenilor pentru a le vesti Nașterea Domnului și a le face urări de sănătate și belșug. Copii și tineri de la sate și de la oraș, toți se dedică în această perioadă obiceiului popular străvechi: colindul. Având semnificații diferite de la o regiune la alta, colindele, ca tradiții românești de Crăciun, fac parte din magia nopților de iarnă și a sărbătorilor.

Sărbătoarea de Crăciun ține trei zile. După el vin, cu duiumul, sărbători și obiceiuri, care de care mai frumoase. Atâtea obiceiuri felurite! Plăcerile și veselia se simt în orice suflet și în orice casă! Nu se cade ca venirea acestor sărbători să găsească gospodăriile neîngrijite. De aceea femeile, cu tot frigul aspru care este în această vreme, scot totul din casă afară, ca să văruiască, să repare, să spele ferestrele și ușile, să scuture lucrurile și să le așeze iarăși, frumos la locul lor.

Oltenia este renumită ca oaza ritualurilor vrajitoarești. Scormonitul în foc este un obicei care se practică în mai toată Oltenia. În ajunul Crăciunului se

vărăște la foc. Orice membru al familiei, indiferent de vârstă sau sex, dă cu joarda în foc și zice: „Bună dimineața lui Ajun/ Că-i mai bună a lui Crăciun/ Într-un ceas bun/ Oile lănoase/ Vacile lăptoase/ Cai încurători/ Oameni sănătoși. Să se facă bucatele: porumbul, grâul”. La sfârșit, nuiiua se aruncă în foc. Cei care vin în vizită în casă trebuie să aibă o bucată de lemn în mână, să stea pe scaun, la gura sobei, iar când aruncă scândura în foc spune: „Pui, rațe, atâtea buți de vin”.

Tot în această perioadă copiii se adună, de obicei, la o casă unde repetă colindele, și odată cu venirea serii, își încep colindatul. Colindătorii poartă trăistuțe atârinate de gât în care pun darurile ce le primesc, iar în mână țin un băț numit, în unele zone, colindă sau pitar. Aceasta este făcută, de obicei, din lemn de alun frumos încrustat.

Oltenia, deși nu este o regiune la fel de bogată din punct de vedere folcloric ca și alte zone, are propriile sale tradiții, care sunt respectate cu strășnicie de către locuitori. Iată și un colind specific doar acestei zone din sudul țării:

*Este-o masă de boieri,
Lerui, Domnule.*

*N-apucară de-nchinară,
Nici din masă nu luară.*

*Văzur-un păun călare
Alb ca fulgul de ninsoare.*

*Calu' murg și șeaua verde,
Fuge de nici nu se vede,*

*Din copite fulgerând,
Din potcoave scăpărând*

*Și pe nări foc aruncând,
Pământul cutremurând.*

*Cine, mare, cin' să fie:
E Ilie, Sîntilie.*

*Vine iute cu mînie
Și împarte de vecie,*

*Pământul cu fulgerul
Și cerul, cu tunetul.*

*Și, o, Doamne, mila Ta,
Câte spre zidirea Ta.*

*Întru mulți ani fericiti
Și pe noi să ne cinstiți!*

Ce își poate dori un om mai mult decât să poată construi un puzzle cu toate obiceiurile și tradițiile din toate regiunile țării și să le sărbătorească cu cei dragi. Atunci e cu adevărat mândru că e român.

Elev II. Crețu Laura

SUDOKU

5	9	2	4	6	7	1	3	8
7	1	8	2	5	3	9	6	4
4	3	6	9	8	1	5	7	2
3	7	9	5	4	6	8	2	1
8	5	4	3	1	2	6	9	7
6	2	1	7	9	8	4	5	3
2	4	5	8	3	9	7	1	6
1	8	3	6	7	5	2	4	9
9	6	7	1	2	4	3	8	5

	2			4				1
7		9	1	3		6		4
		4		5	8		3	
9		2			3	8		7
		5				9		
1		7	6			4		3
	4		2	7		3		
2		8		6	9	1		5
3				8			6	

Regula cifrei unice: presupune completarea careului de 81 căsuțe după **O SINGURĂ REGULĂ:** orice rând, orice coloană de 9 căsuțe și orice pătrat de 3x3 căsuțe să conțină o singură dată fiecare cifră cuprinsă între 1 și 9.

BANCURI

- Sportul practicat de tinerii care (încă) nu lucrează, șomeri, este baschetul.

- Sportul practicat de cei care de-abia au început să lucreze, de obicei, muncitori necalificați, este fotbalul.

- Sportul practicat de muncitorii calificați, în cadrul ieșirilor în echipă, este bowlingul.

- Sportul practicat de manageri este tenisul.

- Sportul practicat de seniori manageri și directori este squash. (nu în România)

- Sportul practicat de președinții de companii este golful

Concluzie:

Cu cât urci mai mult pe scara profesională, cu atât bilele sunt mai mici.

*

Un tip aflat într-un taxi îl bate pe umăr pe șofer, ca să-l întrebe ceva. Șoferul strigă ca din gură de șarpe, pierde controlul mașinii, de-abia reușește să evite un autobuz care vine din direcția opusă, intră pe trotuar, și în sfârșit oprește cu câțiva centimetri înaintea unei vitrine. Pentru câteva secunde e liniște totală, apoi șoferul urlă: - "Să nu mai faceți asta niciodată! M-ați speriat de moarte!" Pasagerul rămâne mască și se scuză cum poate: - "Nu puteam ști că vă speriați așa tare datorită unei atingeri pe umăr" ?! - "E și greșeala mea", spuse șoferul ceva mai liniștit. Azi a fost prima mea zi ca șofer de taxi. Ultimii 25 de ani am fost șofer la pompe funebre.

*

Un ateu se plimba prin pădure minunându-se de frumusețile naturii: "Ce copaci impresionanți! Ce râuri cristaline! Ce animale frumoase!" La un moment dat, în timp ce se relaxa, ateul aude în spatele lui zgomote ciudate. Când se întoarce vede un urs ca-n povești: mare, frumos, sănătos și cu poftă de mâncare. Îngrozit, ateul o ia la fugă, însă ursul avea condiție fizică așa că îl urmează conștiincios... Ateul era atât de îngrozit încât la un moment dat se împiedică și cade. Ursul îl apucase deja de un picior așa că omul, paralizat de frică, răcnește: "Doamneeee!!!". În secunda următoare, timpul se opri,..... ursul îngheță în poziția în care se afla, pădurea rămase neclintită și o lumină se revărsă din cer. Ateul șocat, auzi o voce:

- Mi-ai negat existența toată viața, le-ai explicat și altora că sunt un mit, ai pus toată creația Mea pe seama întâmplării cosmice...vrei acum să te salvez? Pot eu să te consider credincios cu adevărat ?

Ateul se uită fix în lumină și răspunde:
- Aș fi ipocrit să-ți cer brusc să mă consideri credincios, dar poate ai reuși într-un fel, să devină ursul credincios ?

- Foarte bine, răspunde vocea. Lumina dispăru, zgomotul pădurii reveni. Ursul îl eliberă din ghearele sale, își împreună labele din față și spuse:

"Doamne, binecuvîntează aceste bucate. Amin"

*

Cât de deștept e piciorul tău drept? :))

Nu e glumă...Poți să încerci și de 50 ori și tot nu poți să-ți fraierești piciorul...

1. În timp ce stai pe scaun, ridică piciorul drept și fă cercuri cu el în sensul acelor de ceas

2. Acum, în timp ce faci punctul 1, desenează cu mâna dreaptă în aer numărul "6" ... piciorul tău drept își va schimba direcția și tu nu vei putea face nimic!!!

Ți-am spus...

Nimănui nu i-a venit să creadă :))

*

Pe o banca, în parc, un copil manca într-o disperare dintr-o cutie de bomboane. O batrana îl vede și îi spune:

- Nu trebuie să mananci atatea bomboane, te poți imblonavi!

- Dar dumneavoastră stiti cat a trait bunicul meu? 105 ani!

- Si manca atat de multe bomboane?

- Nu, DAR ISI VEDEA DE TREABALUI!!!

*

Un biet om se rătăcește în pustietate și este urmărit de lupi. La un moment dat, are norocul să dea de o casă. Strigă și o băbuță îi răspunde:

- Ce vrei?

- Lasă-mă să dorm la tine, mă urmăresc lupii!

- Bine, dar să știi că nu am decât două camere.

Într-una dorm eu iar în cealaltă vițica. Cu cine vrei să dormi?

- Păi, cu tine mamaie, cum aș putea dormi cu vaca sau vițica ta?!

Și se culcă în pat cu băbuța. După ce toată noaptea nu a putut închide nici un ochi din cauza aghioaselor și sforăitului babei, dimineața se duce să se spele la fântână. Acolo, o tipă superbă, cu bustul gol, se spală pe maini.

- Știi, zice tipul, îți propun să ne cunoaștem.

- Mă cheamă Vițica, spuse fata.

- Iar pe mine Boul Popescu...

PLUGUȘORUL

Aho, aho, copii și frați
Stați puțin și nu-mânați,
Lângă boi v-alăturați
Și cuvântul mi-ascultați:

S-a sculat mai an
Bădica Traian
Și-a încălecat
Pe-un cal învățat,

Cu numele de Graur,
Cu șeua de aur,
Cu frâu de mătăasă,
Cât vița de groasă.

Și în scări s-a ridicat,
Ca s-aleagă-un loc curat
De arat și semănat.
Și-n curând s-a apucat,

Câmpul neted de arat,
În lungiș
Și-n curmeziș
S-a apucat într-o joi,
C-un plug cu doisprezece boi:

Boi bourei
În coadă cu dalbei,
În frunte ținăței.
Mânați flăcăi: hăi, hăi!

Ziua toată a lucrat,
Brazda neagră a răsturnat
Și prin brazde-a semănat
Grâu mărunț și grâu de vară,
Să dea Domnul să răsară.

Și când lucrul a sfârșit
Iată, mare, s-a stârnit,
Un vânt mare pe pământ
Și ploi multe după vânt,

Pământul de-a răcorit
Și sămânța a-ncolțit
La luna, la săptămâna
Își umplu cu aur mâna.

Și se duse ca să vadă
De i-a dat Dumnezeu roadă
Și de-i grâul răsărit

Și de-i spicul aurit.
Mânați flăcăi: hăi, hăi!
Traian iute s-a întors...
Și din grajd pe loc a scos
Un alt cal mai năzdrăvan,
Cum îi place lui Traian:

Negru ca corbul
Iute ca focul,
De nu-l prindea locul;
Cu potcoave de argint
Ce sunt spornici la fugit.

El voios a-ncălecat,
La Tighina a plecat
Și oțel a cumpărat
Ca să facă seceri mari
Pentru secerători tari.
Și să facă seceri mici
Pentru copilași voinici.

Și-a strâns fine și vecine
Și vreo trei babe bătrâne,
Care știu rândul la pâne;
Și pe câmp i-a dus
Și pe toți i-a pus,
La lucrul pământului
În răcoarea vântului.

Ei cu stânga apucau
Și cu dreapta secerau
Și prin lan maintau
De părea că motau.
Mânați măi: hăi, hăi!

Alții în urma lor legau
Și clai mândre ridicau,
Apoi carele-ncărcau
Și pe toate le cărau
În capul pământului,
În bătaia vântului.

Arie pe loc făceau
Și grâul îl treerau;
Harabale încarceau
Și la moară le porneau.

Și turnau deasupra-n coș
Grâu mărunțel de cel roș,
De sub piatră în covată
Curgea făina curată.

Traian mult se bucura,
Zeciuială morții da
Și voios se înturna.
Iară mândra japâneasă
Auzea tocmai din casă
Chițotul flăcăilor
Scârțâitul carelor.
Mânați măi: hăi, hăi!

În cămară ea mergea
Și din cui își alegea
Sita mare și cam deasă
Tot ca pânza de mătăasă

Și carnea, mare, cernea,
Nimsoare se așternea;
Apoi pâne plămădea
Și-o lăsa până dospea;

Colăcei că învărtea
Pe lopată mi-i culca
Și-n cuptor mi-iarunca;
Apoi iară cu lopata,
Rumeni îi scotea și... gata!

Atunci ea-mpărțea vreo cinci,
La flăcăii cei voinici
Și-mpărțea trei colăcei
La copiii mititei.
Mânați măi: hăi, hăi!

Cum a dat Dumnezeu an,
Holde mândre lui Traian,
Asfel să dea și la voi
Ca s-avem parte și noi.

Să vă fie casa, casă;
Să vă fie masa, masă;
Tot cu mesele întinse
Și făcliile aprinse.
Și la anul să trăiți,
Să vă găsim înfloriți,

Ca merii,
Ca perii,
În mijlocul verii,
Ca toamna cea bogată
De toate-ndestulată.
Aho, aho!